

Lieta T-315/01

Yassin Abdullah Kadi

pret

**Eiropas Savienības Padomi
un Eiropas Kopienu Komisiju**

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* —
Kopienas kompetence — Līdzekļu iesaldēšana — Pamattiesības — *Jus cogens* —
Tiesas kontrole — Prasība atcelt tiesību aktu

Pirmās instances tiesas spriedums (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada
21. septembrī II - 3659

Sprieduma kopsavilkums

1. *Process — Regula, ar ko tiesvedības laikā aizstāj apstrīdēto regulu — Jauns elements — Sākotnējo prasījumu un pamatu paplašināšana*

II - 3649

2. *Iestāžu akti — Juridiskā pamata izvēle — Regula, ar ko nosaka sankcijas noteiktām personām un organizācijām, kurām nav nekādas saiknes ar trešo valsti — EKL 60., 301. un 308. pants, aplūkoti kopsakarā — Pieļaujāmība*
(EKL 60., 301. un 308. pants; LES 3. pants; Padomes Regula Nr. 881/2002)

3. *Kapitāla brīva aprīte un maksājumu brīvība — Ierobežojumi — Valsts pasākumi, kas paredzēti cīņai pret starptautisko terorismu un kas šajā nolūkā nosaka ekonomiskas un finanšu sankcijas pret indivīdiem, kuriem nav nekādas saiknes ar trešām valstīm — Pieļaujāmība — Nosacījumi*
(EKL 58. pants)

4. *Starptautiskās publiskās tiesības — Apvienoto Nāciju Statūti — Drošības padomes lēmumi — No tiem izrietošie dalībvalstu pienākumi — Pārākums pār valsts tiesībām un Kopienas tiesībām — No šiem statūtiem izrietošie pienākumi — Kopienai saistošs raksturs*

5. *Eiropas Kopienas — Iestāžu aktu tiesiskuma kontrole, ko īsteno tiesa — Akts, ar ko īsteno Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūcijas — Drošības padomes lēmumu tiesiskuma papildu kontrole — Kontrole attiecībā uz Kopienas tiesībām — Izslēgšana — Kontrole attiecībā uz "jus cogens" — Pieļaujāmība*
(EKL 5., 10., 230., 297. pants un 307. panta 1. daļa; LES 5. pants; Padomes Regula Nr. 881/2002)

6. *Eiropas Kopienas — Iestāžu aktu tiesiskuma kontrole, ko īsteno tiesa — Akts, ar ko īsteno Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūcijas — Regula Nr. 881/2002 — Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, "Al-Qaida" tīklu un "Taliban" — Ieinteresēto personu pamattiesības — Līdzekļu iesaldēšana — Kontrole attiecībā uz "jus cogens" — Ieinteresētās personas tiesības uz īpašumu — Samērīguma princips — Pārākums — Neesamība*
(Padomes Regula Nr. 881/2002, ar ko groza Padomes Regulu Nr. 561/2003)

7. *Eiropas Kopienas — Iestāžu aktu tiesiskuma kontrole, ko īsteno tiesa — Akts, ar ko īsteno Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūcijas — Regula Nr. 881/2002 — Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, "Al-Qaida" tīklu un "Taliban" — Ieinteresētās personas tiesības tikt uzklautātai — Pārskats — Neesamība*
(Padomes Regula Nr. 881/2002)
8. *Prasība atcelt tiesību aktu — Kopienu tiesību akts, ar ko īsteno Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūcijas — Regula Nr. 881/2002 — Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, "Al-Qaida" tīklu un "Taliban" — Tiesas kontrole — Robežas — Rols prasītāja tiesiskajā aizsardzībā — Kontrole attiecībā uz "jus cogens" — Tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā — Pārskats — Neesamība*
(EKL 226. pants; Padomes Regula Nr. 881/2002)

1. Ja prasības atcelt tiesību aktu izskatīšanas procesā regula, kas individuāli skar tieši un individuāli, tiek aizstāta ar regulu ar tādu pašu priekšmetu, tas ir jānoskaidro par jaunu apstākli, kas ļauj prasītājam pielāgot savus prasījumus un izvirzīt pamatus. Ja prasītājam tiktu uzlikts pienākums no jauna celt prasību, tiktu pārkapts pareizas tiesvedības princips un netiktu ievērotas procesuālās ekonomijas prasības. Turklāt nebūtu taisnīgi, ja attiecīgā iestāde, lai vērstos pret kritiku, kas ietverta attiecīgajā prasības pieteikumā, kurš Kopienas tiesā iesniegts par regulu, varētu pielāgot apstrīdēto regulu vai to aizstāt ar citu un procesā attiecīgajā instancē atsaukties uz šiem grozījumiem vai šo aizstāšanu, lai liegtu otram lietas dalībniekam iespēju paplašināt savus sākotnējos prasījumus un izvirzīt pamatus saistībā ar vēlāku regulu vai

iesniegt papildu prasījumus un izvirzīt pret to papildu pamatus.

(sal. ar 53.–54. punktu)

2. EKL 60. un 301. pants vieni paši nav pietiekams juridiskais pamats, lai pieņemtu Kopienu regulu, lai cīnītos pret starptautisko terorismu un šim nolūkam piemērotu tādas ekonomiskās un finanšu sankcijas kā līdzekļu iesaldēšana pret indivīdiem, nekonstatējot nekādu saikni starp šiem indivīdiem un ar trešo valsti.

Tāpat EKL 308. pants vien neveido pietiekamu juridisko pamatu šādas regulas pieņemšanai. Ja neviena Līguma tiesību norma nepiešķir Kopienai iestādēm vajadzīgās pilnvaras, lai noteiktu sankcijas indivīdiem un organizācijām, kam nav nekādas saiknes ar trešo valsti, tad cīņa pret starptautisko terorismu un it īpaši tādu ekonomisko un finanšu sankciju piemērošana kā līdzekļu iesaldēšana indivīdiem un organizācijām, kuras tiek turētas aizdomās par finansējuma nodrošināšanu starptautiskajam terorismam, nevar tikt saistīta ne ar vienu no EKL 2. un 3. punktā Kopienai tieši noteiktajiem mērķiem. Turklāt no EK līguma preambulas nekādi neizriet, ka Līgumam ir plašāks mērķis aizsargāt mieru un starptautisko drošību. Tas ir tikai ES līguma mērķis. Lai arī noteikti var apgalvot, ka šis Savienības mērķis ir jāievēro, Kopienai rīkojoties savu attiecīgo kompetenču ietvaros, tomēr nepietiek pamatot pasākumu veikšanu ar EKL 308. pantu. Nav iespējams interpretēt EKL 308. pantu tā, ka tas ļautu iestādēm vispārējā veidā pamatoties uz šo tiesību normu, lai īstenotu vienu no ES līguma mērķiem.

Tādējādi Padome bija pilnvarota, pamatojoties uz EKL 60., 301. un 308. pantu, pieņemt Regulu Nr. 881/2002, ar kuru

paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, ar ko Kopienā īsteno ekonomiskās un finanšu sankcijas, kuras paredz Kopējā nostāja 2002/402, kaut arī nepastāv saikne ar trešās valsts teritoriju vai pārvaldes režīmu.

Šajā kontekstā ir jāņem vērā laikā pēc pārskatīšanas, kuras rezultātā tika pieņemts Māstrihtas Līgums, īpaši izveidotais tilts starp Kopienas rīcību, atbilstoši EKL 60. un 301. pantam uzliekot ekonomiskās sankcijas, un ES līguma mērķiem ārējo attiecību jomā. Šajā sakarā EKL 60. un 301. pants ir īpašas EK līguma tiesību normas, jo tās skaidri paredz to, ka varētu izrādīties vajadzīga Kopienas rīcība, lai īstenotu nevis vienu no Kopienas mērķiem, kas noteikti EK līgumā, bet mērķus, kas īpaši noteikti Savienībai LES 2. pantā, proti, Kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu. Tādējādi, ja pilnvaras piemērot ekonomiskās un finanšu sankcijas, ko paredz EKL 60. un 301. pants, proti, ekonomisko attiecību pārtraukšana vai sašaurināšana ar vienu vai vairākām trešām valstīm, tostarp attiecībā uz kapitāla un maksājumu brīvo apriti, izrādās nepietiekamas, lai ļautu iestādēm sasniegt KĀDP mērķus, ir attaisnojama EKL 308. panta kā papildu tiesiskā pamata izmantošana LES 3. pantā noteiktās konsekvences vārdā. Tādējādi vienlaicīga EKL 60., 301. un 308. panta

kā tiesiskā pamata izmantošana ļauj ekonomisko un finanšu sankciju jomā sasniegt mērķi, ko KĀDP ietvaros vēlas sasniegt Savienība un dalībvalstis un kurš norādīts kopējā nostājā vai kopīgā rīcībā, neskatoties uz to, ka Kopienai nav skaidri piešķirtu pilnvaru piemērot ekonomiskās un finanšu sankcijas pret indivīdiem vai organizācijām, kurām nav pietiekamas saiknes ar noteiktu trešo valsti.

šajā nolūkā piemērotu ekonomiskās un finanšu sankcijas, tādas kā līdzekļu iesaldēšana, pret indivīdiem, nekonstatējot nekādu saikni ar trešo valstu teritoriju vai vadības režīmu. Ar nosacījumu, ja šie pasākumi atbilst EKL 58. panta 3. punktam un ja tie nepārsniedz paredzētā mērķa sasniegšanai vajadzīgo, tie ir saderīgi ar Līgumā noteikto kapitāla un maksājumu brīvās aprītes sistēmu.

(sal. ar 96.–97., 100., 116., 118.–121., 123.–124., 127.–128., 130. un 135. punktu)

(sal. ar 110. punktu)

3. Kopienai nav skaidri izteiktu pilnvaru noteikt ierobežojumus kapitāla un maksājumu aprītei. Turpretī EKL 58. pants pieļauj, ka dalībvalstis veic šāda veida pasākumus gadījumā, ja tas ir pamatots ar šajā pantā paredzēto mērķu sasniegšanu un tostarp sabiedriskās kārtības un sabiedriskās drošības apsvērumiem. Tā kā sabiedriskās drošības jēdziens ietver gan valsts iekšējo, gan ārējo drošību, tad dalībvalstis principā ir tiesīgas atbilstoši EKL 58. panta 1. punkta b) apakšpunktam veikt pasākumus, lai cīnītos pret starptautisko terorismu un
4. No starptautisko tiesību viedokļa Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) dalībvalstu pienākumi atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtiem neapstrīdami ir pārāki par jebkādu citu pienākumu, kas izriet no iekšējām vai starptautiskajām līgumtiesībām, tostarp tām valstīm, starp kurām ir arī Eiropas Padomes dalībnieces, – par to pienākumiem atbilstoši Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai, un tām valstīm, starp kurām tāpat ir Kopienas dalībnieces, — par to pienākumiem atbilstoši EK līgumam. Šis pārākuma noteikums attie-

cas uz lēmumiem, kas ietverti Drošības padomes rezolūcijā atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu 25. pantam, saskaņā ar kuru ANO dalībvalstīm ir jāpieņem un jāpiemēro Drošības padomes lēmumi.

Kaut arī Kopiena nav Apvienoto nāciju dalībniece, ir jāuzskata, ka pienākumi, kas izriet no Apvienoto Nāciju Statūtiem, Kopienai ir saistoši tādā pašā veidā kā tās dalībvalstīm atbilstoši Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam. Pirmkārt, tā nevar neievērot pienākumus, kas uzlikti tās dalībvalstīm saskaņā ar šiem statūtiem, ne arī kavēt to izpildi. Otrkārt, atbilstoši tās dibināšanas līgumam tai, izmantojot savu kompetenci, ir jāpieņem jebkuras tiesību normas, kas vajadzīgas, lai ļautu tās dalībvalstīm izpildīt šos pienākumus.

(sal. ar 181., 184., 192.–193., 204. punktu)

2002/402, ir uzskatāma par to saistību izpildi Kopienas līmenī, kas uzlikta dalībvalstīm kā ANO dalībniecēm, lai īstenotu, vajadzības gadījumā pieņemot Kopienas tiesību aktu, sankcijas pret Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu, kā arī pret *Taliban* un citām sabiedrotām personām, grupām, uzņēmumiem un organizācijām, kas tika noteiktas un vēlāk apstiprinātas vairākās Drošības padomes rezolūcijās, kas pieņemtas atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu VII nodaļai.

Šajā kontekstā, Kopienas iestādes rīkojās atbilstoši tā saistošajām pilnvarām, jo tām nav nekādas patstāvīgās rīcības brīvības. Proti, tās nevar nedz tieši mainīt attiecīgo rezolūciju saturu, nedz izveidot mehānismu, ar kura palīdzību šādas izmaiņas varētu veikt. Jebkura iekšējā Regulas Nr. 881/2002 iekšējā likumības kontrole tādējādi nozīmētu, ka Pirmās instances tiesai papildus jāizvērtē minēto rezolūciju likumība.

5. Regula Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, kas pieņemta saskaņā ar Kopējo nostāju

Tomēr, ņemot vērā ANO tiesību pārākumu pār Kopienas tiesībām, Pirmās instances tiesas kompetence papildus kontrolēt Drošības padomes lēmumu likumību atbilstoši Kopienas tiesiskajā kārtībā atzītajam pamattiesību aizsardzības standartam, nevar tikt attaisnota, ne

pamatojoties uz starptautiskām, ne arī uz Kopienu tiesībām. Pirmkārt, šāda kompetence būtu nesaderīga ar dalībvalstu saistībām, kas izriet no Apvienoto Nāciju Statūtiem un it īpaši to 25., 48. un 103. panta, kā arī ar Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 27. pantu. Otrkārt, tā būtu pretrunā gan ar EK līguma tiesību normām, it īpaši EKL 5., 10., 297. pantu un 307. panta pirmo daļu, gan ar LES, it īpaši ar tā 5. pantu. Tā turklāt būtu pretrunā ar principu, saskaņā ar kuru Kopienas kompetence un attiecīgi Pirmās instances tiesas kompetence ir jāīsteno, ievērojot starptautiskās tiesības.

Tādējādi attiecīgās Drošības padomes rezolūcijas, kas pieņemtas atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu VII sadaļu, principā ir izslēgtas no Pirmās instances tiesas kontroles jomas, un Pirmās instances tiesai nav tiesību apstrīdēt to likumību attiecībā uz Kopienu tiesībām, izvērtējot katru atsevišķo gadījumu. Tieši otrādi — Pirmās instances tiesai pēc iespējas jāinterpretē un jāpiemēro šīs tiesības atbilstoši dalībvalstu pienākumiem, kas izriet no Apvienoto Nāciju Statūtiem.

Tomēr Pirmās instances tiesa ir tiesīga izvēles kārtībā kontrolēt šādu rezolūciju

likumību attiecībā uz *jus cogens*, kas tiek saprasta kā starptautiskā sabiedriskā kārtība, kas ir saistoša visiem starptautisko tiesību subjektiem, ieskaitot ANO iestādes, un no kuras nav iespējams atkāpties.

(sal. ar 213.–215., 221.–223., 225.–226. punktu)

6. Līdzekļu iesaldēšana, ko paredz Regula Nr. 881/2002, ar ko nosaka noteiktus īpašus ierobežojošus pasākumus pret noteiktām personām un organizācijām, kas ir saistīti ar Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, ar ko groza Regulu Nr. 561/2003, un netieši — Drošības padomes rezolūcijas, kas tiek īstenotas ar šīm regulām, nepārkāpj ieinteresētās personas pamattiesības atbilstoši vispārējo cilvēka tiesību aizsardzības standartam saistībā ar *jus cogens*.

Šajā sakarā skaidri noteiktas izņēmumu un atkāpju iespējas, kas tādējādi piemērotas personu, kuras ietvertas Sankciju komitejas sarakstā, līdzekļu iesaldēšanai, skaidri parāda, ka ne šā pasākuma mērķis, ne arī rezultāts nav cietsirdīga vai pazemojoša apiešanās ar šīm personām.

Turklāt, ja tiesību uz īpašumu ievērošana jāuzskata par daļu no vispārējo starptautisko tiesību imperatīvajām normām, jebkurā gadījumā to var uzskatīt par *jus cogens* pārkāpumu tikai tad, ja šis īpašums tiek patvaļīgi atņemts. Tomēr šajā gadījumā tā nav.

Ņemot vērā šos apstākļus, līdzekļu iesaldēšana tām personām un organizācijām, kas, pamatojoties uz informāciju, ko nosūtījušas Apvienoto Nāciju dalībvalstis un ko pārbaudījusi Drošības padome, tiek turētas aizdomās par saistību ar Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un piedalīšanos terora aktu finansēšanā, plānošanā, sagatavošanā vai izpildē, nav uzskatāma par patvaļīgu, nepiemērotu vai nesamērīgu ar ieinteresēto personu pamattiesībām.

(sal. ar 238., 240., 242.–245., 248.–251. punktu)

Pirmkārt, līdzekļu iesaldēšana ir sankcija, kuru Sankciju komiteja nolēma piemērot pret Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, kā arī pret citām sabiedrotajām personām, grupām, uzņēmumiem un organizācijām, ņemot vērā to, cik svarīga ir cīņa pret starptautisko terorismu, un to, ka Apvienoto Nāciju aizsardzība pret teroristu organizāciju aktivitātēm ir likumīga. Otrkārt, līdzekļu iesaldēšana ir pagaidu noregulējuma pasākums, kas atšķirībā no konfiskācijas neattiecas uz ieinteresēto personu īpašuma tiesību uz finanšu aktīvu pašu būtību, bet tikai uz to izmantošanu. Treškārt, attiecīgās Drošības padomes rezolūcijas paredz mehānismu sankciju vispārējās sistēmas periodiskai atkārtotai izvērtēšanai. Visbeidzot, attiecīgais tiesiskais regulējums nosaka procedūru, kas ļauj ieinteresētajām personām ar savas pilsonības vai dzīvesvietas dalībvalsts starpniecību jebkurā brīdī iesniegt savu lietu pārskatīšanai Sankciju komitejā.

7. Ne Padome saistībā ar Regulas Nr. 881/2002, ar ko nosaka noteiktus īpašus ierobežojošus pasākumus pret noteiktām personām un organizācijām, kas ir saistīti ar Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, pieņemšanu, ne Sankciju komiteja saistībā ar ieinteresētās personas ietveršanu to personu sarakstā, kuru līdzekļi ir iesaldējami, piemērojot attiecīgās Drošības padomes rezolūcijas, ko minētā regula īsteno, nepārkāpa ieinteresētās personas tiesības tikt uzklautai.

Pirmkārt, Padomei nebija jāuzklausa prasītāja par viņas vārda svīturošanu no to personu un organizāciju saraksta,

kurām ir piemērojamas sankcijas, sakarā ar attiecīgās regulas pieņemšanu un izpildi, ņemot vērā to, ka Kopienų iestādēm nav nekādas rīcības brīvības, transponējot Kopienų tiesiskajā kārtībā Drošības padomes rezolūcijas un Sankciju komitejas lēmumus, tādēļ ieinteresētās personas uzklauššana nekādā veidā nevarētu likt iestādei pārskatīt savu nostāju.

Otrkārt, attiecīgajās rezolūcijās nav paredzētas ieinteresētās personas tiesības tikt uzklaušītai Sankciju komitejā sakarā ar tās vārda iekļaušanas to personu sarakstā, kuras tiek turētas aizdomās par finansējuma nodrošināšanu starptautiskajam terorismam un kuru līdzekļi ir iesaldējami, piemērojot attiecīgās Drošības padomes rezolūcijas. Proti, tādā gadījumā, kad tiek apstrīdēti pagaidu noregulējuma pasākumi, kas ierobežo ieinteresētās personas īpašuma pieejamību, tās pamattiesību ievērošana neprasa, lai tai tiktu paziņoti pret viņu vērstie fakti un pierādījumi, jo Drošības padome vai tās Sankciju komiteja uzskata, ka tas nav pieļaujams starptautiskās sabiedrības drošības apsverumu dēļ.

(sal. ar 258.–259., 261., 274., 276. punktu)

8. Izskatot šo prasību atcelt Regulu Nr. 881/2002, ar ko nosaka noteiktus īpašus ierobežojošus pasākumus pret noteiktām personām un organizācijām, kas ir saistīti ar Osamu bin Ladenu, *Al-Qaida* tiklu un *Taliban*, Pirmās instances tiesa pilnībā veic minētās regulas likumības kontroli pār to, kā Kopienų iestādes ievēro kompetences normas, kā arī ārējās likumības un būtiskās procesuālās normas, kas attiecas uz to darbību. Pirmās instances tiesa tāpat kontrolē minētās regulas likumību attiecībā uz Drošības padomes rezolūcijām, kas ir jāsteno ar šo regulu, tostarp no procesuālo un materiālo tiesību normu atbilstības viedokļa, ievērojot iekšējo saistību un regulu samērīgumu ar rezolūcijām. Turklāt tā kontrolē šīs regulas likumību un netieši — attiecīgo Drošības padomes rezolūciju likumību saistībā ar pārākām starptautisko tiesību normām *jus cogens*, tostarp imperatīvajām normām, kas vērstas uz cilvēka tiesību vispārēju aizsardzību.

Turpretī Pirmās instances tiesai nav netieši jākontrolē pašu attiecīgo Drošības padomes rezolūciju saderība ar tādām pamattiesībām kā tās, ko aizsargā Kopienų tiesiskā kārtība. Pirmās instances tiesai nav arī jāpārbauda, vai nav pieļauta kļūda to faktu un pierādījumu novērtējumā, ko Padome izvirzījusi veikto pasākumu pamatojumam, ne arī — izņemot ar *jus cogens* saistītās kontroles ierobežotajā apjomā — netieši kontrolēt

šo pasākumu veikšanas iespēju un samērīgumu. Šajā sakarā prasītājam nav nekādas tiesiskās aizsardzības iespēju tiesā, jo Drošības padome neuzskata par lietderīgu izveidot neatkarīgu starptautisku tiesu, kas tiktu pilnvarota lemt — gan tiesiski, gan faktiski — par prasībām, kas celtas par Sankciju komitejas pieņemtiem individuālajiem lēmumiem.

Tomēr šis robs prasītāja tiesiskajā aizsardzībā kā tāds nav pretrunā ar *jus cogens*. Tiesības vērsties tiesā nav absolūtas. Prasītāja tiesību vērsties tiesā ierobežojums, kas izriet no jurisdikcijas imunitātes, kas principā piemīt Drošības

padomes rezolūcijām, kuras pieņemtas atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu VII nodaļai, ir neatņemama to tiesību sastāvdaļa, kuras garantē *jus cogens*. Prasītāja interese, lai viņa lieta pēc būtības tiktu izskatīta tiesā, nav pietiekama, lai būtu pārāka pār būtiskajām vispārējām interesēm, kas saistītas ar starptautiskā miera un drošības uzturēšanu pret draudiem, ko Drošības padome skaidri identificē atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu tiesību normām. Līdz ar to prasītāja tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību nav pārkāptas.

(sal. ar 279.–280., 282.–289., 291. punktu)